

Batbajar és a képeskönyv

Írta: Richard M. Romney
Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

Szeles nap volt Mongóliában. A kilencéves Batbajar iskola után hazafelé ballagott a buszmegállóból. A szeles időben szorosabbra húzta magán a kabátot. Szerencsére nem volt messze a nagyszülei háza, ahol lakott.

„Sziaztok!” – köszönt a fiú, amint belépett.

„Jó, hogy hazaértél – mondta Nagyi. – Készítettem neked *hósórt*, eszegess belőle.”

„Köszönöm szépen!” Batbajar elvett egyet a még meleg, fűszeres-húsos fánkából.

„Várj! Ne egyél még belőle, várjuk meg a misszionáriusokat! – mondta Nagyapa. – Bármelyik pillanatban megérkezhetnek.”

Batbajar nagyon szerette, amikor eljöttek vendégségbe a misszionáriusok a nagyszülei egyházából. Mindig sokat tanult tőlük. Volt azonban egy gond.

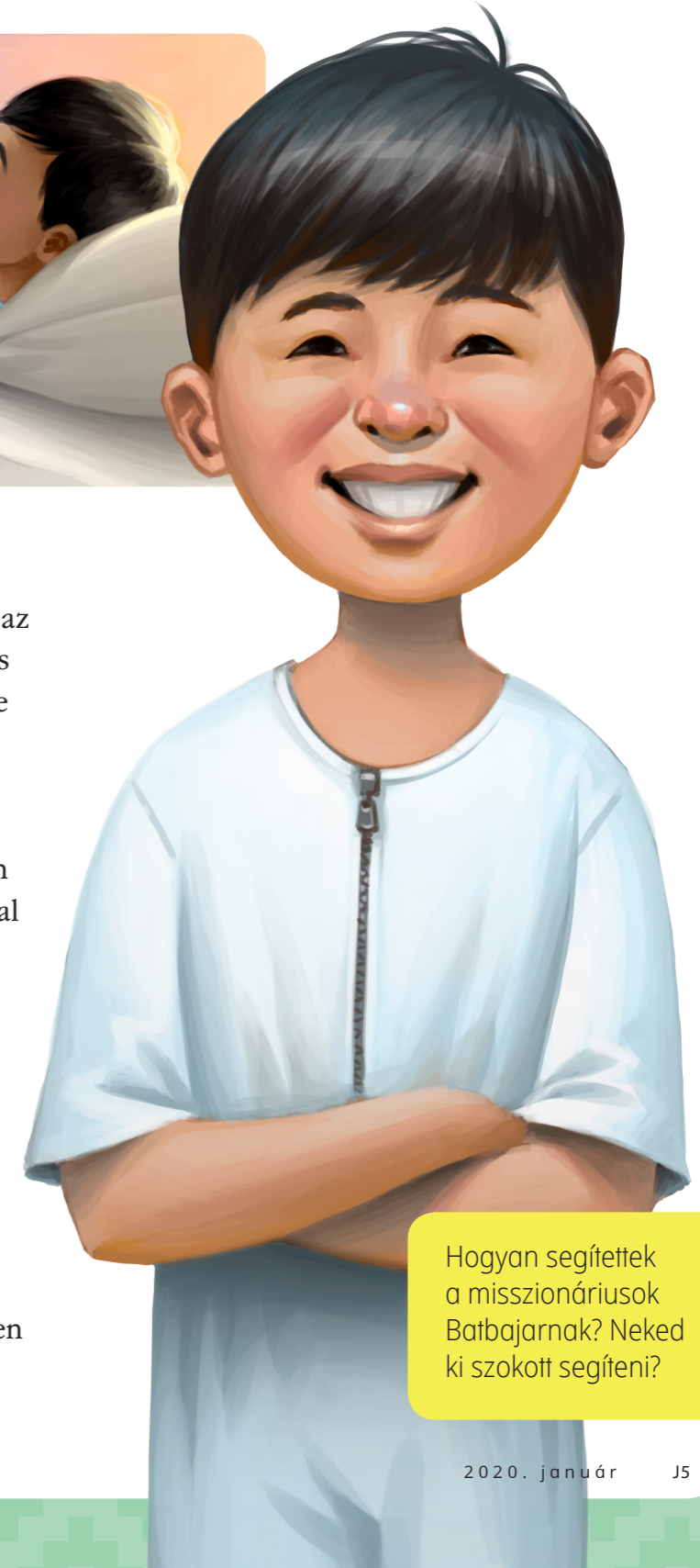
„Megint azt fogják kérni, hogy olvassak a Mormon könyvből? – kérdezte Batbajar. – Én nem tudok elég jól olvasni.”

„Ezért hoznak ma egy másik könyvet” – mondta Nagyi.

„Milyen könyvet?” – kérdezte a fiú.

„Majd meglátod” – felelte Nagyapa.

Hamarosan megérkeztek a misszionáriusok.

Együtt megették Nagyi ínycsiklandó húsos fánkjait. Aztán Batbajar azt mondta: „Nagyi azt mondta, hogy hoztatok nekem egy könyvet.”

„Szerintem ez a könyv tetszeni fog – mondta Heitz nővér. – Sok kép van benne.”

Batbajar megnézte a borítót. Ez állt rajta: *Történetek a Mormon könyvből*. A borítón látható kép hajót építő embereket ábrázolt.

„Emlékszem erre a történetre – mondta Batbajar. – Ez a bácsi nem tudta, hogyan kell hajót építeni, ezért imádkozott, és Isten segített neki.”

„Úgy van – mondta Enhtuja nővér. – Megpróbálsz elolvasni ezt a könyvet? Utána imádkozhatsz róla, hogy megtudd, igaz-e, amit tanít.”

„Megpróbálok” – ígérte Batbajar.

Aznap este olvasni kezdett a képeskönyvből. Elolvasta a hajós történetet. Utána imádkozott. Elalváskor arra a bácsira gondolt, aki a hajót építette, és hogy miként segített neki Isten.

Attól fogva Batbajar minden este elolvasta az egyik történetet. Utána imádkozott. És elalvás előtt minden este az akkor olvasott történetre gondolt.

Amikor a misszionárius nővérek visszajöttek, megint Jézus Krisztusról tanították a fiút. Batbajar tanult a prófétákról. Tanult Isten parancsolatairól. Eljárt istentiszteletre Nagyival és Nagyapával. És továbbra is olvasott és imádkozott.

Egy nap Batbajar valami fontosat akart közölni a nagyszüleivel. „Amikor azokat a történeteket olvasom a könyvben, jó érzés van a szívemben – mondta nekik. – Amikor imádkozom, akkor érzem, hogy igazak. Szerintem meg kellene keresztelkednem.”

Azóta Batbajar már az egyház tagja. Egyre jobban és jobban olvas. És továbbra is minden este olvas a Mormon könyvből! ●

ILLUSZTRÁLTÁ: KEVIN KEELE

Hogyan segítettek a misszionáriusok Batbajarnak? Neked ki szokott segíteni?